

Η διδακτορική διατριβή εστιάζει στην ανάλυση της δυναμικής της συλλογικής δράσης την περίοδο από το 1999 έως το 2014. Η έρευνα εστιάζει στο οργανωτικό φαινόμενο των κοινωνικών κινημάτων, εξετάζοντας πώς αυτό επηρεάζεται από μακροδομικές εξελίξεις, όπως η παγκοσμιοποίηση, ο νεοφιλελευθερισμός και η μεταμοντέρνα συνθήκη. Βασικό ερώτημα είναι αν οι οργανωτικές επιλογές των δρώντων μιμούνται, συγκλίνουν ή αντιστρέφουν τις ανακατατάξεις του κυρίαρχου πολιτικού, οικονομικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος ως κάτοπτρό τους ή αν εμπόθετα συγκροτούνται σε αντίστροφους αντικατοπτρισμούς.

Για την έρευνα του οργανωτικού φαινομένου στην Ελλάδα από το 1999 έως το 2014, η διατριβή χωρίζει την περίοδο σε τρεις υποπεριόδους (1999–2005, 2006–2008, 2009–2014) με βάση την ένταση και την έκταση της συλλογικής δράσης. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει την ποσοτική καταγραφή 4.175 γεγονότων διαμαρτυρίας, σε συνδυασμό με ποιοτική ανάλυση.

Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η περίοδος 2010–2014, γνωστή ως αντιμνημονιακή καμπάνια, συγκεντρώνει πάνω από τα μισά καταγεγραμμένα γεγονότα διαμαρτυρίας, επιβεβαιώνοντας μια έντονη ανοδική δυναμική. Ως προς την οργάνωση, οι πολιτικές οργανώσεις (ιδιαίτερα της Αριστεράς) και τα συνδικάτα παραμένουν βασικοί «ενορχηστρωτές», εισφέροντας πόρους στη διαμαρτυρία.

Ταυτόχρονα, η έρευνα αναδεικνύει οργανωτικούς μετασχηματισμούς, όπως η εμφάνιση του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ (ΕΚΦ) ως νέας οργανωτικής κρυστάλλωσης, την ανάπτυξη αυτόνομων χωρικών αντιστάσεων (καταλήψεων/στεκιών) και τις νέες συγκροτήσεις που προκύπτουν στις πλατείες των Αγανακτισμένων ως συνακόλουθες των κινημάτων Occupy.

Αυτές οι νέες μορφές αντανakλούν μια «διαφορετική οργανωτική κουλτούρα» με έμφαση στη συμμετοχικότητα και την οριζοντιότητα. Τέλος, αναλύονται οργανωτικά χαρακτηριστικά, όπως ο σχεταρισμός και η πάλη για την ηγεμονία στην Αριστερά, σε αντιδιαστολή με τις περιπτώσεις έκτακτης ενότητας που επιτυγχάνουν επίταση της συλλογικής δράσης.

Η διατριβή αναδεικνύει με πίνακες και διαγράμματα πολλές από τις διαστάσεις της συλλογικής δράσης της περιόδου και προτείνει νέες ερευνητικές εμφάσεις σε πτυχές της οργανωτικής δυναμικής της περιόδου.